

[Dohrmann]

grønlandske samfund har behov for flere penge, må det foregå over finansloven og ikke her som sådan en sensommerfest, eller hvad man skal kalde det.

Så synes jeg, hr. Steenholdt var inde på noget meget vigtigt, idet hr. Steenholdt sagde, at man burde tilstræbe, at erhvervsinvesteringer, der fandt sted i Grønland, så vidt muligt burde ske på områder, hvor der i det mindste var rimelig udsigt til, at de blev rentable, og jeg tror, jeg deler hr. Steenholdts bekymring. Jeg kan ikke lade være med at have de ting, der er foregået i årene bagud, i erindring, og da har både ministeriet for Grønland og den kgl. grønlandske handel just ikke tilstræbt noget, som var rentabelt, tværtimod. Jeg tror ikke, der findes en eneste virksomhed, som giver overskud deroppe, og da håber jeg sandelig, at ministeren vil være så large, om man så må sige, at lade landstinget afgøre de ting, for trods de bemærkninger, ministeren kom med om, at man efterhånden kender fremskridtspartiets syn på Grønland, vil jeg da godt helt klart sige, at jeg mener da, at landstinget har betydeligt mere forstand på de dele, end Grønlandsministeren har.

Preben Lange (Grønl.):

Den danske stat har gennem årene sendt så og så mange millioner og sågar milliarder i tilskud – bemærk: tilskud! – op til Grønland, men disse knap 72 mill. kr. drejer sig ikke om tilskud. Det er noget, der bliver betalt som erstatning af de koncessionerede olieselskaber, og det er disse penge, vi gerne vil have derop, fordi vi ved hjælp af renterne vil udvikle erhvervslivet i de forskellige områder. Derfor er det siumuts håb, at der på længere sigt vil ske en nedtrapning af tilskud fra den danske stat, jo mere vi selv er i stand til at hente beløb fra forskellige andre steder.

Med hensyn til min ret til at sidde her i folketinget, som hr. Dohrmann nævnte i forbindelse med behandlingen af lovforslaget om ejerlejligheder og den slags, vil jeg blot stille det samme spørgsmål til de enkelte danske borgere hernede.

Steen Folke (VS):

Det var jo ikke alle spørgsmål, jeg rejste, som ministeren svarede på, og det var heller ikke alle de svar, der blev givet, der var lige

oplysende eller præcise. Om dette med, hvornår beløbene er indgået til Grønlandsministeriet, sagde ministeren, at de var indgået sådan cirka i den første halvdel af indeværende år, og det var jo ikke ligefrem nogen præcis tidsangivelse, men det er jo muligt, vi i udvalget kan komme lidt nærmere ind på den problemstilling.

Men nok så vigtigt er i og for sig spørgsmålet om den danske indflydelse på disse midlers anvendelse. Jeg kritiserede, at Grønlandsministeren skulle godkende den statut for fonden, som der bliver tale om, og så sagde ministeren slet og ret, at det var der ikke noget mærkeligt i, for det var jo et almindeligt bevillingsanliggende.

Nu mener jeg nok, man kan sige flere ting om den sag. For det første kan man sige – og det er mit og mit partis synspunkt – at den danske stat ikke har nogen som helst moralsk, juridisk eller politisk ret til at råde over de ressourcer, der findes i Grønland, og at derfor de beløb, der kommer ind i forbindelse med en sådan olieeftersforskning, som der dér har været tale om, og en misligholdelse af nogle koncessioner, efter vores mening som en selvfølge må tilfalde det grønlandske samfund til fri disposition. Men nu er jeg jo godt klar over, at det er magthaverne, der definerer juraen ikke mindst, og også i høj grad politikken, og derfor er situationen den, at den danske stat har magt til at tiltvinge sig indflydelse på disse ting. Men selv i den situation vil jeg nu godt spørge ministeren igen: vil ministeren erkende, at det er det, det handler om, og at ministeren altså gerne vil bruge denne magtposition, som han har? Eller for at spørge omvendt: hvad var der egentlig til hinder for, at man oprettede denne fond, at man vedtog denne lov, men at man strøg bestemmelsen om, at statuten skulle godkendes af Grønlandsministeren, og udtrykkeligt skrev, at de nærmere bestemmelser omkring anvendelsen af disse midler tilkommer det alene det grønlandske hjemmestyre, landsting og landsstyre, at afgøre, det er ikke noget, som regering, folketing eller andre vil blande sig i?

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men bare sige, at når hr. Steen Folke flere gange her